

КАМЕНЯРІ

1948-49

РЕДАКТОРСЬКИЙ ШТАБ

З ліва на право - В. Муканік, Л. Полішук,
Л. Кий /редактор/, Л. Дорош, і Я. Сенів.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Кожного року студентський кружок "Каменярі" поповнюється новоприбулими силами. Місця тих, що відходять заповнюються новими енергіями, новими амбіціями, а навіть відмінними поглядами на саме життя. На початку року трудно сказати яке життя виявляється серед студентства. Це не значить, що будь-коли, міняється сама фундаментальна ідеологія. Студенти, як гурток, це солідарна сила, котра приймає, вчить свою сім'ю і карає.

Самий поступ в українознавстві залежить від якості поодиноких членів і, в залежності від цього, пульсує наше життя. Ми не можемо, ані скоршим, ані повільнішим темпом поступати; поступаємо так, як на це дозволяють наші здібності.

Цей журнал написаний силами цьогорічних студентів. Він не є перфектний, бо ми тільки студенти. Перфектність може прийти з часом. Ми знаємо, що ціле наше життя стримить до досконалості, але кожний хлопець і кожна дівчина починають вчитися від слова "мама" і тоді ще трудно сказати, яка будучність перед такою дитиною. Але, як би не було, то кожна дитина мусить мати нагоду вирости і пізнати таємницю життя. Ми не можемо вимагати від молоді досконалості, коли не дамо їй нагоди розвинути - тись. Силування молоді навчитися більше, чим дозволяють її здібності - приносить більш зла, як добра. Кожний студент повинен мати нагоду вповні розвинути свої здібності, але це не значить, що кожний може стати славним письменником, чи артистом.

ВІД ДИРЕКЦІЇ

В. Буряник В. А.
/голова дирекції/

Інститут ім. П. Могили можна би порівняти до одної великої родини. В цій родині всі ми працюємо для свого особистого добра, як і для добра цілого нашого суспільства.

Інститут є тим батьком і тою матір'ю, що піклуються своїми дітьми, та стараються для них.

Отже - Гановне Студентство-Інститут, як Ваші родичі: учить, сварить та наказує, бо добра Вам бажає.

Вже більше, як через тридцять років приходять студенти до цієї великої родини. Приходять, щоб набрати освіти, вивчитись фаху, чи професії. З при-

ємністю приходиться ствердити, що більшість приходять і приходить, для того, щоб навчитись і пізнати: хто вони є, чиї діти; пізнати скарби українського народу - його історію, культуру, літературу, пісню, музику та мистецтво. А пізнавши це, бути гордим свого походження і тут в Канаді, чути рівним з рівними.

Оця родина, до якої і Ви, теперішні студенти, належите - має довгу світлу історію і великі здобутки. Час і місце не дозволяють мені всього того сказати, але я певний, що Ви, через шкільний рік, мали нагоду навчитись, дещо і про традиції цієї славної родини, цього Інституту. Майте на увазі цю традицію - шануйте її. Дирекція Інституту не сподіється, що Ви задержите її такою лише, як вона є. Ні, ми радісно вітаємо кожний Ваш крок, радо признаємо Ваше зусилля і віримо, що Ви зміцните нашу родину, та зробите її ще більш славною, не лише між нами самими, але й по цілій Канаді, по цілому світі.

Дирекція бажає кожному зокрема Вам, як найкращих успіхів у Ваших іспитах і у Вашім житті.

В. Буряник
/голова дирекції/

-00000-

То хтось не цікавий - його вина,
То ми його вважаємо не цікавим - наша вина.

Д.Добровольський
/ректор/

Вже давніше хтось сказав: -"До молоді світ належить"-та невжеж, що так? До молодості належить активність, рух, підприємчивість, багато надій і розчаровань.

Студенти, це передовсім молодь, на котру старше громадянство, хоче чи не хоче, передає всі свої обов'язки, ставить перед них свої здобутки, успіхи та невдачі. Студенти, як зацікавлені громадяни, що продовжуватимуть розпочате батьками діло, на дорозі поступу, несуть смолоскипи у дальші, часто незнані, сторони.

В цьому річникові ми бачимо певний поступ і розвиток молоді цієї інституції. В ньому маємо перегляд праці, стремлень й ідей нашого молодого покоління. Цей перегляд показує нам, також досягнення в ділянках освітньо-виховавчого життя Інституту ім. П.Могили.

Дуже часто чуємо накиди на теперішню молодь. Говорять, що життя осушує молодь - не дає їй нагоди на реалізацію своїх мрій. Кажуть, що тепер нема вже тих нагод, що колись були. Чи слухне таке говорення, чи правда, що молодь не має нагоди?...

Всі ці нагоди є перед нами, але в якій мірі скористаємо з цих нагод, буде залежати від нас самих. Коли будемо мати певне зацікавлення, то користь буде певна. Правдою є, що тепер є більша конкуренція, як була колись; що тепер треба більшої спеціалізації, більшої підготовки, та це лише доказує, що треба лише триматися часу і бути підготованим до прийняття тих нових обов'язків. Поле для праці є велике і безмірно більше, як те, що було перед нашими батьками. Перед нами більший світ до здобуття, ніж той, що перед нашими батьками був.

Треба, однак, звернути увагу на слабу сторону нашого студентства, на її самопевність. Студентство часто думає, що воно відкриває щось зовсім нового; що, ніби, та спроба не була ще зроблена, що піднесена нею думка є зовсім нова. Ця очайдушність, це безкомпромісове захоплення становить різницю між старшими, а молодшими.

Є ще одна слаба сторона нашого студентства, а саме: манія захоплюватися всім, що чуже; працювати між чужими, шукати похвал від чужих. Цей негативний погляд, повинен взяти увагу примірюючих і надійних студентів.

Та треба признати теперішнім студентам той ентузіазм, з яким вони беруться до праці. Треба признати їм той розгін, ту життєздатність, що проявляється, по мимо труднощів, по мимо загального духового обезсилення, що несе його суворість часу.

Д.Добровольський.
/ректор/

О.Т.Ковалишин

є переповнений всяким злом. Нашим обов'язком є знайти, що бракує в ньому і знайти спосіб поправити його. Апостол Павло говорить про Ісуса Христа, як головну підвалину всякого життя. Він сказав: "Іншої підвалини нема, крім тої, що була вложена, а це Ісус Христос." І дійсно, Ісус з Назарету є самотній і самотній на надія, що може спасти світ. Його наука може бути підвалиною особистого і громадського життя. Я хотів би бачити його в житті нашої молоді, в житті торговельного світа і в щоденних обов'язках. Я хотів би бачити його, в наших домах, в нашій політиці і в наших урядах, як і в міжнародних відносинах. Я хотів би бачити життя збудоване на міцних підвалинах правди, що він дав людству.

Подивімся на деякі його підвалини життя. Християнство - не є якась скомплікована система. Воно є легке і гарне. Воно має кілька головних ідей, а решта доповняють. Перша, це переконання, що Бог є. Бог був правдивий Ісусові. Він знав його краще, від своїх сусідів. Він говорив до нього часто в своїй молитві. Він говорив своїм апостолам, що він простить їм їх гріхи. Він говорив про Божу любов, як ту, що має добрий пастир супроти згубленої вівці, що має батько супроти заблудного сина. Коли життя має мати сильну підвалину, то нам треба звернутись назад до Бога. Бог мусить бути правдивий в нашому житті, все присутній Дух, а не щось незнамого і чужого. Мачи його присутність, він буде творити новий напрямок наших думок і душі, що доведе нас до кращого майбутнього.

Друга підвалина Ісуса Христа, це ідея особистої і громадської праведності. Перечитуючи ціле життя Ісуса Христа, ми побачимо, що він все звертав велику увагу на людську доброту. Направду праведність може бути одною з головних підвалин життя. В світі зайшла б велика зміна, коли б всі були праведними. Наше відношення до сусідів та ближніх було б цілком іншим.

Третя підвалина Ісуса Христа для нашого життя є ідея братерства. Христос не відрізняв людей. Він сидів Усті з грішниками.

Все нам цікаво дивитися, як будівничі ставлять підвалини під будівлю. Вони видають багато енергії та уваги для них. Всяка підвалина потребує якнайбільшої уваги, бо від неї залежить решта будівлі. Чим більша будівля, тим глибше треба вставляти мури під неї. Найвищий будинок в світі - "Емпайер Стейт Билдинг", котрий має сто два поверхи, збудований на підвалині 40 стіп глибоко. Не робить різниці, що чоловік будує, чи цементовий хідник, чи велику катедру, він не сміє забувати про їх тривкі підвалини.

Найбільш важні підвалини в світі - це підвалини самого людського життя. Світ, в якому ми тепер живемо,

ми. Він вибрав своїх апостолів з звичайних риболовів. Братерство, яке звичайне- це слово, але яку ріжницю воно може зробити в нашому житті.

Я вірю, що ніяке життя не може бути збудоване краще від того, котре буде збудоване на підвалинах, що дає нам Ісус Христос. Чи це буде родинне життя, чи навіть громадське життя. Ми мусимо признавати, що Бог є. Ми мусимо плекати в себе праведність. Ми мусимо практикувати братерство. Коли ми збудуємо свою цивілізацію на таких підвалинах - вона буде збудована на сильнім камені. Коли прийде вітер, буря, вода, ніщо не пошкодить. Вона не буде збудована на підвалинах піску, що погода може забрати і будівля повалитись.

Я бажаю всьому нашому студентству, що тепер приготвляється вийти в світ, щоб будували своє життя на сильних підвалинах християнства. Саме академічне навчання не вистарчить, коли нам прийдеться жити з другими людьми, чи будувати власний дім. Воно не вистарчить, коли прийдеться брати участь в громадських справах, чи в справах нашого краю. Нам треба багато того, що може дати нам гідне виховання, гідний характер. Не будуймо своє життя "на інших підвалинах, крім тих, що були вложені, а це Ісус Христос".

Свящ. Т. Ковалишин.

---00 0 00---

НАШ ІНСТИТУТ

О, Інституте, ти наш милий
Через честь твою край наш щасливий.
Ох, як то тяжко тебе забути
Слави нам твої не призабути.
О, Інституте, ти красний наш дім,
Матір і батько ти є нам всім.
Добрий наш ректор на нас уважає
Та нас до зла недопускає.
Твої дівчата- Могиланки всі красні
Біленькі їх лица й очі їх ясні;
В них не лиш краса і добра воля,
Але і здібність, гідність, шей красная доля.
А хлопці твої амбіції мають,
І пильно наук своїх доглядають.
Не працюють, щоб лиш себе вдоволяти,
Але, щоб й ще більш тобі слави придбати.
О, Інституте, -Каменярі ми твої!
І ми всі є віри одної
Найкращої долі ми тобі бажаєм!
І в тобі велику надію всі маєм.

Маруся Гриневич.

І. Наконний Б. Ед.
голова Каменярів 1943

Наші діди й батьки приїхали до Канади перед і по першій світовій війні. Приїхали сюди, щоб на новій землі зажити новим життям і дати змогу своїм дітям розвинутись. По певному часі свого побуту в Канаді вони загосподарились і взялись за розбудову культурного життя.

Побудували багато церков, будували народні доми, бурси й інститути. Українці з різних закутин України, як: Галичини, Буковини, Закарпаття, з Східної України, злучилися в одну громаду і своєю культурою показали чужинцям, що вони один український народ, а не "галіціяни", чи русини, як їх називали. Українські поселенці, як амбасадори з різних сторін поневоленої

України доброю своєю працею здобули признання, як заслужені горожани Канади українського походження.

Ми члени Каменярів, як нащадки перших поселенців Канади, стараємося продовжувати ту розпочату роботу. Але чогось ще нам бракує. Бракує нам тих конкретних способів праці, яка б дала нам здорового українського духа. Ми не можемо здобути духа від тої порожньої фрази "Гудьте щирими українцями". В кружку "Каменярі" ми здобуваємо знання української історії, літератури, традиції і загальних українських справ. Але нам треба нагоди, щоб ми могли те знання уживати. Праця в Каменярах-це лише підготовка до конкретної роботи. Конкретну роботу можна знайти в кружках, організаціях, та установах. Отож пробуйте зробити місце у ваших ексикютивах, щоб ми приучувалися успішно перебрати певну частину вашої праці. Зробіть нам місце в різних українських друкарнях, щоб ми мали нагоду приучуватися і з часом перебрати всі преси. Заохочуйте нас до членства і до ради ваших церков. Домагайтесь, щоб ми вчили у ваших околицях. Якщо ви не зобов'яжете нас до цієї праці, то змарнується та наука, що ми набули в Каменярах. Зробіть це, щоб здобути собі добре ім'я українців і примірних горожан Канади.

Іван Наконний.

--00000--

Пан Наконний посварився з жінкою. Після кількох днів він каже до неї:

-Ти знаєш, Вірцю, я вже переконався, що твоя правда...

Жінка перебила йому і каже:

-То нічого не положе, бо я вже інакше думаю.

С.Клапоушак Б.Ед.
Голова Каменярів 1949

Учитель може відіграти велику роль в культурно-виховавчому житті громади. Коли він знаходиться між українцями, то його завданням повинно бути знайти наших людей, а головне молодь з нашою традицією, та культурою. Ми не можемо думати, що створимо в Канаді дійсно українську культуру, але можемо багато причинитися до створення спільної культури, що буде складатися з усіх культур різних народностей, які живуть в Канаді.

Щоби можливо було нам розімкнути двері до багатої скарбниці української культури - нам треба знати свою мову. Тут входить праця вчителя та батьків. Вони повинні

дати дітям тривалий фундамент пізнання своєї минувшини. Інакше їх виховання буде вузьке та однобічне. Незнаючи своєї історії, наша молодь стане думати, що в нас нема того, що в других народів є, стане соромитися свого походження, ми втрачимо самоповагу, народну гордість, а це веде до занепаду.

Дуже помиляється той, хто каже, що нам тут в Канаді вистачить знати одну лише англійську мову. Коли б так справді було, то у вищих школах та університетах вчили б лише однієї мови, але так воно не є. Знання більше як однієї мови, робить людину більш освіченою і широкоглядною.

Учитель повинен, також заохочувати молодь ходити до церкви. Без рідниці, до якої б ми церкви не належали, коли будемо ходити до неї, багато доброго внесемо звідтам. Церква є одною з найважливіших чинників у вихованні народу. У церкві ми набуваємо таких добрих прикмет, як: вірність, ширість, милосердність та жертвенність. Коли підупаде церква, підупаде і мораль, а з упадком моралі приходять занепад і розклад цілого суспільства. І хоч будемо мати різні інституції, то ніяка світська інституція не заступить нам церкви.

Є одне завдання наших учителів, а саме: навчати людей, як жити між собою, як жити з другими, та як відноситися до своєї держави. Ми знаємо з історії, що український народ традиційно демократичний. Помило того ми знаємо також, що членство комуністичної партії в Канаді, в великій мірі складається з українців. Це дає причину думати нашим співгромадянам, що українці є наряд непевний, слабкий і схильний захоплюватися крайніми політичними й революційними теоріями. Кілька літ тому назад були такі случаї, що люди виходили на страйки і, коли

ми приглянемося то побачимо, що в багатьох околицях це була більшість українців, а ці страйки були навіть дуже успішні. Є й другі ще приміри, де наші люди підпадають легко під вплив чужих, ворожих нам елементів. Це не значить, що ми не повинні добиватись своїх прав, - пам'ятаймо лише, що на нас звернені очі других народів, тож не даваймо нагоди показувати пальцями на себе. Будьмо здорові в умі, і твердо стіймо при своїх переконаннях. Коли хочемо здобути собі добре ім'я серед наших співгромадян, не дозволяймо на те, щоб наших людей вживали для різних політичних експериментів. Для переговорювання подібних тем, учитель повинен організувати реферати й дискусії. Така робота є корисною для всіх горожан Канади.

Поле вчителя є дуже широке, й куди він не подивиться, то багато може зробити доброго для своїх громадян і загалу. Отож завданням учителя є плекати й популяризувати українську культуру, дбати про моральне виховання нашої молоді, щоб таким чином спричинитися до будови структури нового життя в Канаді.

С.М.Клапоушак.

- 00000 -

ОДА БУРСАКОВІ

Ой бурсаку, ти лайдаку,
Вставай сину зраня!
Як не встанеш рано в семіі
Не буде снідання.

Як прийдеться тобі в хату
Пізно вікном лізти:
Черевики скинь й тихенько...
Ректор може з" сісти.

Як ти хочеш "Е" дістати,
Вчителя здурити,
На сніданок треба злізти,
Чорну каву пити.

Тай щоб других не збудити,
По на книжці спали.
Де ти був, коли вернувся,
Не тре, щоб всі знали.

Якщо хочеш гарним бути,
Чемно поводишся:
"Фов-тай" причепи й "джелетом"
На цей- на той бік голися.

Вставай сину зраня,
Хоч не спав до-пізна,
Бо як ректор дізнається
Доля твоя грізна!!!

Н.Ф.

--:--:--:--:--:--:--

Один письменник алярмово телефонує до лікаря:
-Пане доктор, прошу спішіть, мій синок проковтнув перо!
-Зараз буду- відповів лікар,
-А що ви тепер робите?
-Вживаю олівець.

На світлині -учні новачки,
в-день "Уведення" складають
свої приречення.

Заряд Каменярів на 1948 рік
З ліва до права сидять:
Геса Дорш, заступниця писарки;
Пан Добровольський п.ч. голова;
Гіда Полішук - писарка;
Іван Наконий - голова;
Клія Кульчицька - заст., голови;
Стоять:
Людвик Кий - редакц. начальник;
Леонід Мекмилен-фот. начальник;
Василь Григор - дебат. начальник;
Іван Козак - спорт. начальник;
Нестор Гавриш - скарбник.

Заряд Каменярів - 1949 р.
Зліва до права сидять:
Зоря Василів заступ. писарки;
С. Клапоушак - голова;
Анна Кінар - секретарка;
Д. Добровольський п.ч. голова;
К. Кульчицька заступ. голови;
Стоять:
Л. Мекмилен фотог. начальник;
В. Григор дебатов. начальник;
Т. Палига спорт. начальник;
С. Тедорук - скарбниця;
Г. Кий - редактор. начальник.

Одна з культурних праць, що відбувається в Інституті - українські на - родні танки. На знімці бачимо групу танцюристів, під управою п. Людвика Кия, що стоїть з права. Танцювальний гурток брав участь на Освітньому з'їзді Інституту та на концерті "Алба Омеги".

NORTH AMERICAN LIFE

HEAD OFFICE

ASSURANCE COMPANY

TORONTO 1, CANADA

Коли ви бажаєте забезпечити вашу родину тепер,
в себе на старість, вдайтеся до,

Г.Р. СЛИЧЕНКА

Ми маємо Інституцію котра несе поверх пів мільона
доларів, довголітня практика до ваших Услуг.
Тел. 4814

УКРАЇНЦІ Й СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ

Українці можливо не знають, як багато з них бере участь в спортових змаганнях.

Подивімся вперед на гру "гокі". Там справді є багато сильних імен. Найславніший, то є Елмир Лак. Він походить із Нокомис, Саск. В 1947-48, він мав найбільше пунктів у грі із "Монтріал Канадіанс" і, можливо, він є найліпшим гравцем в середовій позиції.

Дві славні лінії в "гокі"-мають два українці: Засиль Мо-зієнко і Гас Боднар, котрі грають з "Чікаго Елек Гакс". З ними грає також Дмитро Пристай з Портону, Саск.

Нью Йорк "гокі" дружина має Антона Лесвика із Саскатуни і Николу Міковського з Виніпеґу.

Ерко Гуменик і Тарас Савчук грають в "Омега", в Злучених Державах. В Саскатуні тепер грають: Мих. Ядуч, Креклевитс та Іван Софіяк. В Едмонтоні грають: Вінґ Черелюк і Андрій Кловчук. В Летбридж грає Петро Слободян, а в Келґері грає Давид Дутчак.

Найславнішим гравцем у "футбол" є Бронко Набурський. Він також визначився, як дуже добрий борець.

Другі славні футболісти є: Іван Люджек, Чарлс Беднарик і Еміль Ситко /рідні "арусі Ситко/.

Поза цими, що прославилися в Стейтах, ми маємо багато славних гравців на канадійським терені. Найбільше відомий Василь Вузик із Келґері, далі Петро Карпюк, та Ерко-Тустриґа.

В "Фейсбали" ми маємо: Михайло Риба, Давид Косло й Андрій Семеник. Одним із найліпших дописувачів до спортових журналів є українець Барні Кременко.

Тут в самім Інституті живе одна із найлучших спортових жінок, Савеля Федорук. Вона є предсідателькою жіночої атлетичної організації при університеті в Саскатуні. Грає "бескетбол" і "гокі", назагал визначається в усіх грах. Грає "софтбал" дуже добре, цього літа задумує грати в Чікаго. Поза цим, Панна Савеля, визначилась в академічній роботі й одержала кілька стипендій.

Якщо ми можемо десь в якійсь ділянці відстали, то можемо бути горді із своїх здобутків в спортовій ділянці.

Т. Палиґа.

НКТЕНА

Маруся Ситко, з Гендон, Саск, бере одинадцяту класу. Любить во-
на плести й вишивати, мріє шивкинею стати.

Надя Гебрина, з Принц-Алберт, бере десяту класу. В неї є усміх
і слова для всіх. Мрією її є стати норсою.

Ірка Котелко, з Кадворт, бере дванадцяту класу. Жвава, балакуча
цей співуча, нещастя, що заминає ключ в кімнаті.

Маруся Войчук, з Клир, бере одинадцяту класу. Багато читає, ра-
дія слухає, думає норсою колись бути.

Маруся Король, із Смітон, бере одинадцяту класу. Любить п'ятни-
цю ввечір, і не любить французької мови.

Маруся Скорець, з Рюкенен, що любить, то любить, найбільше так
"уведення" любить.

Ролодимир Білий, з Торонто, бере дванадцяту класу. Він хоче
бути ректором Інституту. Пасті йому Боже!

Стефця Чорній, з Клир, бере одинадцяту класу. Це її вже другий
рік в Інституті.

Ярослав Залешук, з Мічем, бере дванадцяту класу.

Магдалина Гербій, з Гроилд, бере одинадцяту класу, мріє стати
норсою.

Михайло Шклянка, до Нютена ходить кожного ранка, на скрипці
грає, багато читає, учителем стати гадає.

Надя Данильчук, з Канори, бере дванадцяту класу.

Гон Бюркій, з Вадіна, бере одинадцяту класу. Він гарно на сек-
совфоні грає.

Гогдан Кудрик, з Квил Лейк, бере одинадцяту класу.

Лосиф Франко, з Ватсон, цікавиться: футболом, галкою і дівча-
тами. Радимо закохатися в Марусі - читанці.

Василь Сорочук, з Норквей, бере дев'яту класу.

Іван Гевчук, з Торонто, бере дванадцяту класу. Цікавиться
українськими танцями й англійськими дівчатами.

Зенон Ременда, з Микадо, бере десяту класу. Він гарний скрипак.

Евген Граган, з Крайдир, бере дванадцяту класу.

Роман Свистун, з Витков, бере одинадцяту класу. Його інтересу-
ють "гокі" й кіно.

Н.Лабук В.Ед.

"Система освіти є функцією даного суспільства в означений час і в означеному місці." З того виходило б, що зміна в суспільстві, безумовно, понесе за собою зміну в освітній системі того суспільства. Отже не освіта виробляє суспільство, а навпаки, суспільство виробляє освіту, котра в своїй часі впливає на окремих громадян і витворює в них інший світогляд. Тому, що освіта є на службі даного круга, та що вона має силу перетворити вид майбутнього покоління, надто важким є застановитися над заходами освітньої системи, над якою ми маємо зверхність.

Сьогодні ми розділені на два світи так званою "залізною курткою". По цей бік і по той бік залізної куртки освіти надалі виконує функцію наложену на неї властями. Лишається нам до вирішення, котрої системи ми будемо придержуватися. В чому лежить різниця освіт цих двох світів?...

Чи не криється тут якраз наука нам? Коли я згадав нам то робив це свідомо. В автократичних державах вирішує долю їх горстка політичних майстрів, які й дістали свої становища без дозволу тих, котрими вони наважилися кермувати. Ім розходитьсь о розповсюдження тої політичної ідеї і лише тої, для котрої вони стали невольниками. З протилежної сторони знов, в демократичних державах всякі справи вирішуються голосуванням загалу. Отже якість розсуду буде залежати від голосуючих. Не не є якась новомодна задумка, а здобуток наших предків. Наше юне козацтво поклало свої буйні голови за ту свободу, котру ми сьогодні часто легко валямо, та котру наші менше щасливі брати та сестри за морем жадобно виглядають.

Ідім у школу. Вчімся розрізняти дійсне від закрашеного. Демократична система не може бути сильніша ві якості її громадян. Зробім же цю нашу вільну країну й надалі ще осередком поширення свободи людських прав. Не тяжко цю волю втратити, та тяжче її відзиснати, доказує це нам наша історія.

Н.Лабук

Мир.Гавриш Б.Ком.

В теперішнім часі торгівля є живчиком, без якого ніяка держава не годна існувати. Ми живемо в звужуєчій світі і, як єдесь якісь недостачі в якій-небудь державі, або в її провінції, то увесь світ вже є свідомий того, що потрібні матеріали, чи обслуги, легко можна доставити з інших місцевостей, чи країн.

З цєю справою є зв'язаний ряд питань, а іменно: як доставити матеріали, де їх можна найшкороше й найдешевше дістати; по якій ціні, якої якості, і т.п.

Последніми роками, при кожнім університеті започатковано нові факультети, які представляють всі ці проблеми, та дають

відповідь на повищі питання. Це, так звані, комерційні колегії. Там студенти беруть слідуючі предмети: книговодство, економію, асекурацію, право, способи заряду торговельних підприємств та справоздання рахунків.

Студенти самі мусять переконатися, в якій формі власності може торгівля провадитися, для взаємної користі найбільшого числа громадян, котра є найлучша - приватна власність, державна, чи можливо кооперативна. А чи можуть всі три ці форми власності існувати під строгим наглядом державного уряду.

Для тих студентів, що люблять рухливість і пригоди, то цей курс і студії відчиняють нове поле і дадуть їм нагоду йти на захід, та здобути те, чого вони бажають.

Мир.Гавриш.

--oOo--

СОН БУРСАКА

Дуже раненько в бурсі,
Кожний в ліжку лежить,
Бурсак під ковдру собі вліз
І що сили має - хропить!

Ну, вже трохи пізніше
Чути пів-милі, як дзвонять
Вже кождому час на сніданок
До їди швидко всі гонять.

Тепер вже все по сніданку
Студенти в школу поспішають
А нашому бурсакові сниться,
Ніби всі, як і він - ще дрімають.

- Леся Зюбрак, з Принц Алберт, родима співачка і скрипачка. Це її перший рік при університеті і вже вона бере участь в опері, "Кері Чидав". Гажаємо її щастя!
- Стан Кравчук, з Ріджайни, бере другий рік "Комерс". Він любить малі дівчата, Титеничові краватки й панчохи...
- Пані Г. Клапоушак; Це вже її третій рік у бурсі. Перших два роки перебувала, як Гануса Ганкевич, а 22 травня, 48 року згодилася змінити своє ім'я. Брала короткий учительський курс, два роки учителювала, а тепер, при університеті бере "Артс енд Сайнс".
- Волод. Титенич, з Ріджайни: студіює при університеті "Зармеси". Він любить музику, "свіминг", "боксинг" і Вікторію Панчук.
- Оля Іванишин, з Кадворт: вона бере курси норси при університеті, бере також участь в опері як танцюристка. Гажаємо її щастя!
- Зеновій Задворний, походить з Дейвис Саск, бере перший рік "Артс енд Сайнс". Є улюблений всіми студентами і найбільше дівчатами.
- Василь Григор, Сйлшем, Саск. Це його другий рік у Бурсі, бере - перший рік "Артс енд Сайнс" при університеті.
- Никола Смисюк, Айтуні, бере перший рік "інженіринг".
- Віктор Шіріль, з Злов Крік; це його перший рік в бурсі і перший рік при університеті, де він бере педагогію.
- Едвін Малешак, малий ростом але великий умом, бере перший рік "Артс енд Сайнс" при університеті.
- Петро Марковський, з Мічем: вже третій рік в бурсі, учадає на університет і є добрим гармоністом.
- Нестор Войцїховський, з Блов Крік: три роки учителював а тепер бере перший рік "Артс енд Сайнс", цікавиться "гокі і галком".
- Кліян Парко, з Ленголі: бере перший рік "інженіринг", цікавиться галком, скейтинг і чантинг".
- Іван Козак походить з Вонда, бере перший рік "Артс енд Сайнс". Він є нашим славним скрипаком. Пасти йому Боже!
- Тарас, Мир. Сайн - з Тідор, Саск, бере перший рік "Артс енд Сайнс" має знаменитий талант до математики, музики і забав.
- Томко Палига, з Ріджайни: приємний і балакучий. Він бере другий рік "Зармеси" - цікавиться спортом: минулого року він грав "Раббі" з "Гаскіз" при університеті.

Савеля Федорук Б.А.

Кажуть, що місце жінки є вдома. Вона не має права вступати в професію, котрі є переважно для мужчин. Іншими словами, упередження є одна з найбільших перепон, що доводиться жінкам перемогти, занім візьмуться за студію.

Я вибрала собі поле фізики, яке славиться тим, що нема в нім жінок. Фізика є відповіддю на всі питання про природу. Щодня цікавить нас рух річей, цікавить нас радіо, чи трактор, а все це проблеми фі-

зики. Оця незаспокоєна цікавість є тою причиною, що спонукує мене братися за наукові досліді, досліді, які розширюють наші стремління, стати однок з передових країн світа. Багато теорій ще не розсліджено. Атомічна енергія та її вживання є передовим питанням теперішнього покоління. Нагод є багато; так багато, що є місце й для жінчин.

Савеля Федорук

-oOo-

УЧИТЕЛЬСТВО ЯК ПРОФЕСІЯ

Мій приятель Ішов в Саскатуні вулицею й зустрівся з своїм знайомим. Між ними вивязалася балачка, що мала великий вплив на його думання.

Знайомий, що є абсолювентом університету запитав приятеля, що робить. Коли цей відповів, що учительє - абсолювент дуже здивувався і почав насмішуватись - "хіба ти на ніщо більше не здібний?" -

Причина такої поведінки є досить проста. Наша учительська професія є так понижена, що її уважають відповідною лише для тих, які на ніщо інше не здібні. Ви можете запитати мене, який вплив на мене має таке відношення до вчительської професії. Я, як будучий учитель, уважаю, що вже найвищий час зясувати цей необміркований погляд - легковаження вчительської професії. Ми знаємо, що вчитель виконує одну з найважливіших і найтрудніших робіт в суспільстві. Він виховує нове покоління. До цієї праці він мусить бути відповідно підготованим. Щоби виробити відповідні характери в студентів, він сам мусить бути характерним, бути приміром для студентів. Лише тоді, коли ми, як учителі будемо повно свідомі і переконані в своїх поглядах і будемо поводитися згідно з цими переконаннями - Ми вирятуюмо учительську професію від так шкідливого погляду.

О. Березовський.

ЧИ АБСОЛВЕНТ УНІВЕРСИТЕТУ ОСВІЧЕНИЙ

М.Николайчук. Б.Інж.

Багато людей, а головню студенти вишніх шкіл, дивляться на абсолювентів, як на людей високо освічених. Гоби справити цей мильний погляд, я позволю собі навести кілька фактів.

Студенти університету часто .сторонять від молодших і не студентів. Чому воно так? Вони ще, як то кажуть, "не поїли всіх розумів". Вони є діти долі, бо лише обставини дали їм нагоду здобути освіту. З багато здібних, що не мали нагоди здібностей своїх розвинути.

То студент не є все освічений, дам примір із самого себе, як майбутнього інженіра. Моя наука виключає такі предмети: фізика, хемія,

математика, трохи англійської мови, та короткий перегляд практичної сторони інженірства. Я навіть не зачепив таких фундаментальних наук, як: філософія, психологія, або чужі мови, які багато б помогли мені в життю.

Мій курс є дуже подібний до других курсів; в більшості вони не дають нам широку освіту. Одностороння освіта, яку ми здобуваємо є небезпечна річ. Ось вам примір: два студенти - студент "артс енд сайнс" і студент учительського факультету - мали дискусію. Студент - учитель; кілька років учительвав, служив при війську, жив між людьми і мав життєвий досвід. Отож, коли другий студент почав в зневажливий спосіб виливати своє знання математики, студент - учитель легко не ображачи переконав його в нерозумній чванковатості.

На мою думку це є дійсна освіта. Він не хвалиться своїми осягами, а вживає своє знання в скромний спосіб. Він не показав самолюбства, а скромність.

Життя і час принесуть підвалини, коли ми до того належно приготуємося. Ми мусимо бути уважні і широкоглядні, та зрозуміти, що наука не є лише те, що дає нам кусок хліба.

М.Николайчук.

- o o o o -

Я не жалуюсь на тебе, доле!
Добре ти вела мене мов мати,
Тож, де хліб родити має поле,
Мусить плуг квітки з корінням рвати.

І.Франко.

Василь Муканик - з Ростерн,уча-
щає до Нормал. Він є головою СММК
в Саскатуні і бере живу участь в
бурсацькім житті.

Деся Дорош - з Єлов Крік, будуча вчителька, добре малює й цікавиться всякими справами.

Стефанія Гадамай - з Кадворт, бере Нормал, дуже приємна дівчина - любить картувати й сміятися, читати й вишивати, а також маленьких дітей.

Омельян Герезовський - з "Іт Парк, Саск, навчає до Нормал. Він любить психологію, "Goki" і дівчата.

Глія Кудльчицька - 3 "едов Лейк, любить працювати й жартувати. Не любить крик та обслуговувати столи. Вона є головою Могильнок і бере активну участь в бурсацькій житті. Учащає до Нормал. Бажаємо їй та її учням гарних успіхів в майбутньому.

Зоря Василів - з Еюкенен,учащає до Нормал;любить музику і танці.ІІ філософія - "Люби ближнього,як себе самого".

"Гаруса Гриневич" - з Слов'Як, одна з наших активних номалісток. Вона має секретну амбіцію переїхати через Канаду на "скейтс".

Грiй Симчич -з Гафoрд,учащає до Нoрмaл.Цікавиться "бескет-бoлoм" і "гoкi".

XXX

Оля Яремій - з Теодор, Саск. При
"Технікоі Коліджит бере курс
торговлі: Тиха працююча та по-
мічна дівчина.

Грій Радис — з Теодор, Саск. При "Технікол Роліджит" студіює електрику і радіо. Він закликає нас електричні дівчинки. Любить джочитися з дівчатами.

Олена Гемко - вже другий рік в Інституті. Вона ходить до "Саксес, де бере курс торгівлі. Олена лю-

бать читати книжки ходити до театру

Григорій Чотик - з Том Лейк, навчає до "Саксес Бизнес Коліджит"
Він малює цікаві картини.

Іван Савчук - з блоу "Рік, бере дванадцятю класу в "Технікол Коліджит". Дуже активний в спортах.

Анна Чинар - при "Технікол Коліджит" бере дванадцяту класу.
На другий рік заміряє брати курс торгівлі.

Наталія Габага - з 21-ш (рік, в бурсі вже другий рік. При "Технікол" (оліджит" бере дванадцятку класу, і мріє про учительство.

Орест Савчук - з слов Крик. При "Технікол Коліджит" бере два-
надцяту класу. Любить жарту і збитки.

Карпо Нікіفورук-з Ратсон, бере дванадцятю класу в "Технікол
"оліджит", цікавиться рисуванням і галкою".

М.Стрільчук Б.Ф.

Між іншими професіями високо стоїть професія аптекарство. Ця професія виконує велику прислугу народові. Аптекарів стрічаємо в малих і великих містах, в шпиталях та лабораторіях, де вони працюють, щоб зменшити терпіння в людей, вилічити їх з недуг.

Дуже важна й відповідальна робота аптекаря, що спеціалізується в лабораторіях. Коли йому, або комусь другому, вдасться винайти нову медицину, він, через пару місяців, випробує, спершу її на звірятах, щоб довідатись, чи безпечно вона для людини. Коли медицина викажеться безпечною, то тоді ще перевіряється, чи не

принесе вона якої шкоди для цілого людства. Це забирає багато пильної роботи.

Аптекарі займаються також іншими справами. Вони слідкують, також, за патентами медицини аби ті, що виробляють, не переступали своїх границь і не ошукували людей. Крім цього, тримають нагляд над медикаліями, що одержують їх з інших країн. Не менше важна робота аптекарів, що служать в менших містах; крім того, що вони пильно реалізують лікарські рецепти - беруть, також, участь в акції для підвищення здоров'я околиці.

Як бачимо, поле аптекарства є досить широке й з року на рік воно ще й поширюється.

М.Стрільчук.

- 00000 -

ЧОМУ Я СТУДІЮЮ РІЛЬНИЦТВО

Наука на полі рільництва, чи на іншій полі, не є ще кінцем всього, а радше продовження попередніх досвідів, і людина повинна все вчитися, щоб користуватись наукою та її винаходами.

З гордістю ми глядімо, як рільництво Канади досягає все нових способів технічного вишколення. В широко технічно розвиненому світі, в якому ми знаходимося, розумне застосування науки й рільничого досвіду є konieczністю для фермера. З цієї причини учасною я на ці дворічні рільничі курси, що ведуться через п'ять місяців зимової пори при університеті. Тут, в цій університеті, пригтовляємось серед необмежених можливостей. Цей курс не лише служить для підготовки кваліфікованих фармарів, але також для підготовки громадських провідників та організаторів. Отож, я вважаю, що цей курс є дуже корисним в досягненні практичного досвіду. М.Охитва

Пані Віра Чаконій; студентка музики при університеті, походить з Кадворт. Учителювала, а в будуччині думає вчити музики, як не буде "маленьких зацікавлень - ст ліст!".

Леон Скорень; прийшов з Еженан. При університеті - другий рік, бере "Артс і Сайнс". Леон є наш філософ і ми віримо, що він таки одержить степеня доктора філософії.

Маруся Ткачик; бере третій рік домашнього господарства, і бажає вчити маленьких дітей розмішувати "пудинг" з молока. Кличучи "Санінг дейл до мано" вона приїхала до Канади, як їй було сім років, - вже досить давно!!... Дуже активна в бурсацьким життю. Маленька Маруся тримає різні позиції в Каменярах і в "Могилляках". Вона вчила українську школу в Вінніпеді і тепер учить класу читання і писання при Інституті.

Олександр Гупка, родом з Інінгер. Він учителював через два роки, воєнні обставини заставили його стати в обороні Канади, в 1946 році повернув і тепер, при університеті, бере педагогічні студії.

Ліла Полішук, походить з Поничай/якась індійська колонія/ Це її другий рік в Інституті. Вона, при університеті, вчиться на норсу. Інтересується такими річчями, як "бевлінг", "скейтинг", "корлінг", "софтбол" і "роменсинг". Минулого року вона виконувала функцію писарки в Каменярах, це тому, що вона не лише пише по-українськи, але також і читає-то що напише. Добра дівчина, весела, приємна і активна, як прийде час вставати.

Никола Федірко, з Вінніпед, Саск. Два роки учителював, а тепер при університеті бере "Артс енд Сайнс".

Володимир Гудима, з Ріго, Саск. Пару років учителював, а тепер при університеті, бере "Артс енд Сайнс". Володимир "вуд лайк ту тейк е слов бовт ту чайна".

Нестор Гавриш, походить з Мічам, бере курс інженіринства, при університеті. Вільних хвилинах Нестор вчиться і бере жваву участь в спортивних змаганнях.

Геон Мекмилан, з Ріддїл, при університеті, бере другий рік "Артс". Це його третій /а може і останній/ рік в Бурсі. Він високий, білявий, не гордий, веселий і дуже заціпенний.

Ф.Кішук Б.А.

Я, як учасник університету записаний на факультет "Артс і Сайнс" а спеціалізуюся в біології. Замість писати про біологію, я хочу написати дещо про курс "Артс і Сайнс", взагалі, що він може нам дати.

Коли студент прийде до університету, перед ним стає проблема вибору; чи він хоче взятись за одно поле студій, а чи волів би брати загальний курс, щоб приготувати себе на будучі студії і вибрати собі спеціальність. Така, власне, є ціль курсу "Артс і Сайнс".

Тут студент має нагоду брати предмети, з якими він вже знайомився у вищій школі. По трьох роках, коли він має відповідну кількість класів і понтів, він може досягнути ступень Б.А. До цього часу він брав різні предмети, а тепер він, після свого зацікавлення, може вибрати собі спеціальність.

Тому то певні факультети, як наприклад "Медицина" вимагають, щоб студент брав два роки такого курсу, zanim приймуть його. Але коли йому на якомусь факультеті затишко - йому легко перейти до іншого.

Спеціалізація не є останнє слово на наші проблеми. Коли ми вийдемо в світ, нам пригодяться всі наші знання. Чим його буде більше в нас, тим краще порадимо собі в нашому житті.

Отже студент, котрий ще не є остаточно переконаний в чому його здібність, який курс вибрати - повинен записатися на факультет "Артс і Сайнс".

Ф.Кішук.

-ooOoo-

ПРОПАЛА НАДІЯ....

Нарешті ще один переступний рік відійшов у вічність. Жаль, що так скоро пролетів, бо в цих розпучливих роках погна за хлопцями; кожна - хотіла б як найчепурнішого, найбільш хороброго собі вловити.

Минулого року багато кохань цвіло в Інституті. Усміхалось життя нашим пухеньким сотворінням. Та все добро проминає. Проминув 1948 рік - хлопці легше здохнули, бо тепер сподіються спокою. Не буде кому докучати їм; тягати їх по театрах та таяцях, коли вони радше грали б "бридж".

Як звичайно, хлопці відсвяткували своє звільнення на Новий Рік. Дівчат залишено на самоті. До нині не знаємо, що сталося з дівчатами з 26-тої і 30-тої кімнати. Можемо, хіба, здогадуватись, що вони, ще десь у сховку, чекають з надією на другий переступний рік, та думають про здійснення своїх мрій.

Савеля Федорук - нема на знімці/голова спорт.жін.клуба при університеті. Савеля відома всім із своїх досягів в ділянці спорту. Вона має також найвищий рекорд в Інституті, - вигравши степендію Союзу Українок Канади. Тепер пробує ще рекорду у вишиванню - вишила вже три хрестики. Мирослав Гавриш - Мирослав лишає нас цього року, бо одержує степендію "Е.Ком." Б чутка, що десь

по скінченню студій, має важний обов'язок сповнити в Теодор.. Багато пасть бажаємо йому в його кар'єрі!

Стефан Франко - Цей "Роміо" в нашій Інституті вже другий рік. Він бере курс агрономії, цікавиться спортом і є на нашій "га-ні тим", ми бажаємо йому всього добра!

Іван Чаконий - племінець Ріджайни, одержує свій науковий степен "Е.Ед." цього року. Ним оженився, любив оповідати про свої пригоди за морем, але тепер - "на заході без змін"...

Людвик Кий - бувалий чоловік. Він займав вже різні позиції в організаційній роботі; був організатором й інструктором танків, служив при війську в летунських відділах, тепер є головою провінційної ради С/М/К. Одню із його амбіцій є зреалізувати українські танки, й навчити одну дівчину танцювати.

Никола Габук - з Принц Алберт, прибув до Інституту в 1931 році, пару років учителював, під час свого побуту у Венкувері займав поважні становища в громадських організаціях. В 41 році знов вернув до бурси, - на відділі педагогії, цього року, досягне степен "Е.Ед."

Михайло Чиколайчук - з Кемак, Саск, цього року одержує степен Е.Інж./бакаларіям в інженіrstві/

Федір Кішук - з Вімарт, Саск. Ми довго будемо пам'ятати Кішука за його славні слова "Живе радіо розпочинає своє розповідання". "Федь є наш "пин ап". Він є абсолювентом і думає продовжувати свої студії, аж стане дентистом.

Максим Стрільчук - з Арон Саск. Цього року одержить степен Е.С.Д. Пасти йому Роже!

Станіслав Клапоушак - з Гаффорд, це вже четвертий рік в Інституті. Минулого року він оженився і тепер бере четвертий рік педагогії. В роках 40-41, брав учительський курс. Він також служив при війську.

Мирослав Охитва - одинокий в нас з Норквеї. Він той сам, що й тогінного року був, коли нас був залишив. При університеті бере курс агрономії. Бажаємо йому багато щастя!

MATHESON'S DRUG STORE

H. C. MATHESON
CHEMIST AND DRUGGIST

Drugs — Prescriptions — Toiletries — Medical Supplies — Soda Fountain
Confectionery — Magazines

906 Victoria Ave.

Phone 91225

Saskatoon, Sask.

МОЛОДІСТЬ УМА

Л.Київ. Б.А.

Молодість ума є одним з найцінніших скарбів людини. Кардинальна вимога часу - тримати свій ум активним на всіх ділянках свого життя. Само сприймання фактів наданих згори, не вишколює нашого ума. Нам потрібно також думати самостійно.

Зсяка наука; шкільна, чи з життя, має велике значіння в суспільному житті. Коли ми укінчуємо шкільну науку, то це не значить, що на цьому закінчуємо школення свого ума. Коли хочемо задержати свій ум молодим, він мусить далі працювати: науку шкільної лавки вводити в

життя.

Кожна людина укінчуючи свої студії, повинна виходити в світ із завданням: "приглядатися, запам'ятувати і порівнювати". Перше треба приглянутися на конкретні факти, запам'ятати їх, опісля порівняти їх із своїм знанням. Як це виглядає в практичному нашому житті? Передовий крамар приглядається як відходить його товар, запам'ятує попит певних товарів, й порівнює чого йому треба мати більше, а чого менше в запасі.

Три засади: приглядатися, запам'ятувати й порівнювати, повинні бути на увазі кожного абсолювента. Коли будемо придержуватися цих засад, ум наш буде в постійному розвитку, ми зрозуміємо своїх співпрацівників, своє оточення, зможемо провадити працю з ними і принести користь суспільному життю.

Наше суспільство не вповні ще користує з нових винаходів, а без цього не може бути поступу. Зрушити суспільство на дорогу поступу є нашим обов'язком. В цій роботі ми мусимо бути умово молодими, тому придержуйтесь повищих засад: учімся спостерігати, запам'ятувати й порівнювати.

- о о о -

Л.Київ.

НІЧ ЗБЛИЖАЄ...

Рік за роком скоро проминає. Недавно ми на лузі грались.
День за днем, як час літає. З родичами й товаришами змовлялись.
І ось прийдуть старі літа. Колись веселі часи ми знали
Ні шастя, ні долі-минушина. Нестатки й турботи перебули.
Чи життя було корисне-питання! Скільки пройшло літ
Чи здійснились нам сподівання? Росли квітки, опадає цвіт.
Чи вдоволені ми: ніч питає. Скільки діл, добра ми зробили?
Трудність, чи страх нас чекає? Скільки лаврів ми здобули?
Які вливи ми сприймали!.. Іноді ми їх винували...
Тепер ми бачимо життя веселе; за яке багато крови проляли.
Скоро вечір - світ став милий, та не ходить ним вже ніколи.

НАШІ ВЕСІЛЛЯ

Молоді подружжя -запорука майбутнього.

Клапоушак - Ганкевич. В Винард 22-го, травня м.р. звінчались: Станіслав Клапоушак і Анна Ганкевич, обоє питомці нашого Інституту. Пан Станіслав студіє на педагогічному, а п-ні Гануса на "Артс і Сайнс" факультеті, при університеті. Обоє ширі працівники на полі української культури.

ПРИМІР
ГІДНИЙ
НАСЛІ-
ДУВАН-
НЯ.

Чаконий - Ковбуз. Дня 31 липня, м.р., в Саскатуні звязали свою долю: Іван Чаконий і Віра Ковбуз. Обоє при університеті студіють-п. Іван педагогічний факультет, п-ні Віра "Артс енд Сайнс". Обоє активні наші члени. На знімці бачимо їх радість по вінчанню. Спробуйте ви, чи так весело!

Добровольський - Максимішин

В Саскатуні, 4-го вересня м.р., відбулася не буденна подія, вінчання Дмитра Добровольського і Марусі Максимішин. Пан Дмитро Добровольський є ректором нашого Інституту, рівночасно, при університеті, студіє агрономію. Пані Маруся-віддано працює в Могилянках, зберігає гарну традицію своїх попередників.

Всітьром молодим супружжям, на новій дорозі їхнього життя, бажаємо багато щастя й очікуємо добрих результатів.

With Compliments of

Parisian Cleaners & Dyers

Cleaning • Pressing • Repairing

321 Avenue F South

Phone 4474

А.Клапоушак, С.Галамай, Г.Кульчицька, Пані Добровольський, Л.Дором, В.Наконий, І.Котелко, А.Кінар, Л.Полішук, З.Василів, М.Шербій, С.Федорук, О.Ярмій, С.Чорній, Н.Данильчук, М.Король, М.Ситко, Н.Шабага, Н.Ребрина, О.Іванишин, М.Гриневич, Г.Лемко, А.Дутчишин, М.Бойчук, М.Скорець, М.Ткачик.

МОГИЛЯНКИ

При Інституті ім.П.Могили є товариство "Могилянки", при якому працюють дівчата. Тут вони дістають підготовку на будуче життя. Кожна дівчина належить до товариства; цього року маємо 31 членкиню. Всі дуже цікавляться поступом кружка і кожна свої обов'язки щиро виконує.

Перші збори Могилянок, цього року, були в листопаді під проводом пані Добровольський. На цих зборах був вибраний заряд, як слідує:

- 1/ голова - Г.Кульчицька
- 2/ писарка - Л.Дором
- 3/ скарбниця - С.Галамай.

Збори відбуваються в помешканні п-ва Добровольських, а це створює нам гарну домашню атмосферу. Збори скликаються тоді, коли підійде яка справа до рішення; пересічно раз на місяць. Всі дівчата мають нагоду брати участь в дискусіях. Окрім формальних зборів, раз на тиждень відбуваються лекції вишиття.

Цього року Могилянки взяли на себе нові завдання. Пані Добровольський подарувала кружкові гарну ляльку, дівчата на цю ляльку мають постарати український стрій і на неї відбудеться розіграшка при "Забаві Сердець", на 12 лютого в Інституті. На цю забаву було вибрано трьох кандидаток на "Королеву Сердець". Котра більше продасть білетів на ляльку, та буде вибрана. Дівчата виявляють велику охоту при компетенції і тим самим виявляють свою працьовитість при кружку. Дохід із цієї розіграшки піде на похвальну ціль.

Ми уважаємо, що кожна українська жінка, повинна знати, де що, про місцецтво свого народу. Найкращим способом ознайомлення дівчат з цим способом є вишиття. Воно виказує нашу любов краси, наш смак, нашу працьовитість. Тому кожна дівчина в Інституті цікавиться вишиттям і працює над ним, щоб задержати

ти гарну традицію. Пані Драган, широко відома за свою здібність у вишиванню, посвятила часу, щоб дати нам першу лекцію. Потім дівчата поділилися на групи і, під проводом пані Добровольський, далі продовжують свою працю. Разом з тим, що дівчата вчатьсЯ - вони вишивають собі різні кавалки, з котрих навесні задумують уладити виставу.

Окрім вишивання, дівчата також пишуть писанки, вивчають українські страви та звичаї.

Дівчата бачуть, що перед ними є певна місія піддержувати й поширювати українську культуру й традицію і да цієї праці підготовляються. Їх праця поступає з добрим успіхом, помимо того, що Могиланки віддаються також праці в Каменярех. Так працюємо, щоб з кожної з нас була примірня українська господиня, в примірнім українськiм домі.

Є. Кульчицька - голова.

Раз, два, раз, два, раз, два, три!

Ми є, ми є - Могиланки!

Будем широ працювати,

Українцям помагати

Мо-ги-лян-ки

Могиланки.

-оОо-

СПІВ. СТРУН

До тебе, Україно, наша бездоільная мати,

Струна моя перша озветься

І буде струна урочисто і тихо лунати,

І пісня від серця поллеться.

По світі широкому буде та пісня літати,

А з нею надія кохана

Скрізь буде літати, по світі між людьми питати,

Де схована доля не знана.

І, може, зустрінеться моя пісня самотная

У світі з пташками-піснями,

То швидко полине тоді тая гучная згря

Далеко шляхами-тернами.

Полине за синєє море, полине за гори,

Літатимь в чистому полю,

Здійметься високо-високо в небесні простори

І, може, спітка тую долю.

І, може, тоді зачитає та доля жадана

До нашої рідної хати,

До тебе, моя ти Україно мила, кохана,

Моя безталанная мати!

Леся Українка.

СЬОГОДНІ ... А ЗАВТРА

Ми сьогодні на порозі нової доби. По вчора діялось, на нас сьогодні зробило вражіння. По ми сьогодні постарасмо, на будуче виявиться. Ми мусимо понад все напружити свої зусилля сьогодні, щоб поліпшити спадщину "завтра". Для життя на - роду це є важніше, чим все інше. Наш погляд, наша віра, наші ідеали є фундаментом нашої будуччини. Сьогодні варто присвя- тити багато часу і праці для нашого культурного добра.

Забезпечення свого існування в майбутньому, через ви - ховання нашого молодого покоління - залежить від нас. Нашим обов'язком є постелити стежку конкретним матеріалом для "завтра". Підставляймо той фундамент, на якому наше поколін- ня може розвиватися і виростати для своєї користі і прийдешніх поколінь. Працюймо сьогодні, бо завтра вже буде за- пізно. Завтра нарід молодий виростати буде серед чужої культури і, як ми не дамо йому міцної підстави опертися, то він не буде мати сили встоятись перед чужими впливами.

Попрацюймо над молоддю сьогодні, коли хочемо мати з неї потіху завтра.

Пані І. Наконий.

---.--- o oOo o ---.---

НАЧЕ СОН

Колись малим ще - пригадую собі - відчував я ту радість, що приходила в нашу хату враз із листами від вуйків наших з Канади. Як виріс, сам читав ті листи і запам'ятав собі, їхні турботи, бажання й надії обертались біля однієї "Великої будівлі" Інституту ім. П. Могили.

Пройшов час і я опинився на вигнанні, кореспонденція моя з Канадою давно зірвалась - призабулась. Одного дня дрого, що обмежували нам нашу свободу опали, повороту додому не було; очі наші повернулись за чужий обрій, відшукували ко- гося там із своїх. Тоді пригадалась мені моя кореспонденція з Канадою, в моїй пам'яті збереглося тільки одно імя: "Инсти- тут ім. П. Могили в Саскатуні". Орієнтуючись на це імя я при- плентав до самого його порога. Обтрушую з себе пил далеких доріг, в архіві знаходжу, з перед десятих років, свій листок, що з нього читаю одну строфу:

"В далекій чужині
Вибирай далеку ціль!
Не згубися в далині:
Орентуйсь під небо,
На найвищий шпиль!"

І. Б.-к.

Вже минув рік, як відчинився в нас кантина, що стала частиною нашої бурси. Ми - нулого року кантина відчинена була для курсантів, літніх курсів, а тепер великою вигодою служить студентам бурсам.

Кантина є під управою, Каменярів: тобто студенти мають повне право щодо її урядження. Кожного пів-року, Ка-

менярі назначують управителя, який слідує за потребами кантини. Ці потреби включають: назначення клерків, постачання товарів і слідування за порядком. Наш ректор, пан Добровольський, також помагає в урядженні кантини; інтересується її справами, не жалючі посвяти часу.

В першій половині року кантина мала гарний прибуток. Багато вдяки належить дівчатам, що помагали управителеві, посвечуючи не мало часу.

Цього року, як і минулого, родичі мали нагоду відвідати кантину і висловити свої гарні враження. Вони побачили великий поступ в студентів і їх організаційні здібності.

В кантині цього року, наші картунисти, Леся Дорош і Яким Хотик-прикрашували стіни своїми малюнками, що показували студентів та події бурси. Тут знаходиться також комора для збереження річей Каменярів, як: чаші, журнали, рекорди, фотографії, спортові приладдя, і. т. п.

По святах, коли студенти повернулись з вакацій, було вибрано управителькою Елію Кульчицьку. Вона буде до кінця року. Після цього, так довго, доки студенти не повернуться до бурси, кантиною завідуватиме Пан Добровольський.

Н.Г.

НАША КАНТИНА

ЧАС - 10 ГОДИНА ВЕЧЕР
ЧИСЛО - 300 (МЕНШЕ БІЛЬШЕ)

ЧИ ПОТРІБНО НАМ ОРГАНІЗАЦІЮ "МОГИЛЯНИКИ"?

Товариство Могиляннок, при Інституті, відіграє подібну роль, що й жіноче товариство в загальному культурному житті. Коли порівняємо цих дві організації, то можемо сказати, що Могилянки є жіноче товариство в дитинстві.

Дівчата дістають тут початок до загальної громадської праці, яка потребує освічених дівчат, не лише на шкільній полі, але також на полі української культури.

В першій мірі дівчата в цій товаристві беруть участь і бачуть, яку роботу можна провадити. Вони мають нагоду бути в заряді і в той спосіб навчитися, як провадити збори, або дискусії в гуртку. Це може не виглядає дуже важним, але дійсно, коли вони підуть в світ, то їм такі речі будуть корисними, бо вже будуть знати, як поводитися в товаристві і, зможуть збагатити їх працю.

В цій товаристві людина має нагоду говорити перед людьми і тим самим вправлятися в рідній мові. Щоби виконати цілі товариства, Могилянки мають конкретну програму, котра включає всякі фази українського життя, та української культури. Способи такої праці є різні. Вони вислухують рефератів на різні теми домашнього господарства, мають лекції від визначних господинь з міста, або рішають різні справи при зорганізованій дискусії. Наприклад, промови як приготувати стіл на різні okazji, як плянувати їду, як варити українські страви? Всі ми любимо їсти гарні голубці, галушки, пироги, але не всі вміємо їх приготувати. Правда, ми багато цих річей вчимося вдома, але поле таке широке, що все можемо більше нового навчитися. Такі речі додаються дівчатам, чи то буде вчити других, чи для власної користі в своєму господарстві.

Багато наших дівчат не вміють вишивати, або писати писанок. При цій товаристві бодай трохи вони навчаться нашого мистецтва, яке дуже дороге для нас, а котре так чарує других народів. Діставши цей початок вони можуть далі вчитися самі, або з практики. Знову ж таке знання може придатися їм, коли вони будуть знаходитися в своїй громаді як учителі, або як інші провідники в товаристві.

Те одна річ, що є дуже корисною для дівчат, — промови на їх зовнішній вигляд. Багато дівчат має мало знання в комбінації красок, або інші важні точки, що відносяться до одіння. В молодім студентському віку, студенти можуть і повинні привчитися примірних звичаїв в одінні; так, щоб бути приміром, а не посміховищем для других. В сьогоднішніх часах, багато звертається уваги на зовнішній вигляд людини; до цього мусямо примінитися.

Такі і багато більше річей, дівчата можуть навчитися, коли вони належать до товариства Могиляннок. Тому ми не повинні навіть подумати, що нам не потрібно цього товариства, але повинні його підтримувати і розширювати ту роботу, котра робить нас більше культурними та освіченими. Тоді наші жіночі товариства будуть сильніші, а наша робота більш корисна.

Пані Гануса Клапоушак.

УКРАЇНСЬКО-КАНАДІЙСЬКА МОЛОДЬ -КУДИ ВОНА ІДЕ?

Часто ми чуємо, або читаємо різні вислови: "Наша молодь пропадає... Чому молодь так мало цікавиться українськими справами... Куди наша молодь йде?...". Такі і тимподібні питання. Не буду казати, що я маю одну-єдину розв'язку на ці питання, але всежтаки я бажав би поділитися своїми думками. Застановімся і подумаймо в яким положенню молодь ця знаходиться. Батьки і діди прибули до Канади і оселилися в місцевостях мало залюднених. Поселилися вони малими групами, порозкидані по широких просторах Канади. Так, наче малі України повстали в різних місцевостях. Таке життя було дуже потрібне, тим-самим і оправдане. Форми суспільного життя були такі, як цього вимагали обставини. Поза буденною працею не було іншого заняття. Розбудова Канади по-газ, то поступала, а разом з тим, ми почали все по-раз то більше зустрічатися з людьми іншої народності. Дома батьки вимагали від своїх дітей одного, а поза домом суспільне життя мало відмінні вимоги. Діти стали двійтис в своїх поглядах. Їх домашня поведінка відрзнялася від вуличної. Це зробило їх не сталими. З часом поза домом суспільне життя поширило свій вплив на хатнє життя. Українські діти запрошували дітей інших народностей до своїх домів, а інші запрошували їх. Прийшли вони до роздоріжжя. Острою дорогою мали вони ступати? Так молодь вибрала ту, котра була для неї вигіднішою. І правильно вони робили, бо нею також ішли їх вихователі. Це найважливіший чинник, що ріпає про поведінку молоді.

Чи живемо в Канаді і наша перша лояльність є цій країні. Добре, ви кажете - "Ми лише тоді будемо добрими канадійцями, як будемо добрими українцями". Це я не перечу. Але коли ми будемо добрими українцями? Чи тоді, коли будемо забороняти Українську мову в наших домах? Тоді, коли будемо силувати нашу молодь брати участь в різних українських діяннях: концертах, лекціях, з'їздах і в загальній народній праці?... В багатьох випадках ви це переробили, але не підготували провідників на свої місця і тому така кількість молоді віддуралася свого рідного. По-другому, винародовлення мусить іти вперед. Воно піде вперед незалежно від нашої волі. Ми мусимо це мати на увазі й пристосовуватися до суспільного життя в цих канадійських обставинах. По цього часу ми вже вложили свій вклад в канадійську культуру. Тепер лише треба це підтримати. Це можна досягнути працею серед молоді; плеканням своєї культури а не творенням різних організацій, які часто є лише методами до досягнення зовсім інших цілей. Найголовніша справа - це рідна мова. Домогтися уведення української мови у вищих школах, що творило б нам авторитет і піднесло на дусі нашу молодь. Молодь в цьому зацікавлена і старшим треба захопити їхню амбіцію й бажання.

Куди наша молодь йде? Молодь асимілюється в нашу некористь. Треба дати їй підставу до того, щоб вона своєю культурою збагатила канадійську культуру. Підставою до цього є рідна мова. Подумаймо над цим.

А. Гупка.

Тисяча дев'ястсот сорок восьмий рік...Бурса...Джордж...а решта байка.

Лежить Джордж на ліжку, а над ним, недосяжна його мрія, Марія. Недосяжна лише тому, що між ними суфіт-перегородка. Лежить Джордж та й думає: -тут просто надімною вона. Якби хов дірочка, шпарка, віконце, здається вночі гріло б сонце.

Лежить Джордж, мучить подушку -заснути не може. Чує скрипіт її ліжка, наслухає...І вона не спить. -Чи є рація в такому розміщенні, дівчата над хлопцями? -Джордж чує її, йому не спиться, він зривається на ноги; йому хочеться бодай слівцем перекинутись, він сягає по мітлу, стає на ліжко і стукає в стелину, просто в те місце де чує її. Стукає й надслухає, надслухає й стукає...Вона відстукує...Так щоночі; перекликались, перестукувались, наче їм від цього легше робилось.

Одної ночі Джорджові сниться, ніби, десь, над ним його Чері й суфіту немає, лиш теплі ясні поцілунки. Цілувала колись мама, цілував брат, цілувала сестра але то не те! Лезав медок, жував гему, захлинався від рисних поцілунків. Такі ясні та теплі, що ах!...Прокинувся, захлипався -в ушах калабання, нема Чері, суфіт стоїть як стояв, а з суфіту просто на ніс, водичка. Слітає й розприскується по стінах, ясно скрипає обличчя.

Сидить Джордж огірчений. -А все то через те, що ректором в нас священник, якби так ректор з-поміж нас, та не жонатий: він знав би наші потреби, наші болячки...- Вибрали ректора з-поміж себе, нежонатого. Загуркотіло в Інституті: -Геть з замками, перегородками; хай живе свобода рухів!!!-Викрикували хлопці й дівчата підтягали: -Хай живе один суцільний гурт! Сорок восьмий рік, рік паристий!!!-Раділи, що ректор з-поміж себе, не-жонатий, знатиме потреби й болячки нежонатих. Розїхались, а як повернулись застали вже ректора жонатим. От тобі йна! І знов терпіння й болячки, замки й сепарація, І знов капає на ніс та сняться солодкі поцілунки.

Спостерігач.

-ooOoo-

Ректор до своїх бурсаків, що перебувають в бурсі:

-Же рік як ви поменились й нащадків ще в вас немає!

Жонаті: -Та ми вже теє то...але вчули про ухвалу заряду, що жонатим перебувати в бурсі дозволяється лише один рік то ще роздумаємо над тим...

ЧОМУ МИ ХОДИМО ДО ШКОЛИ?

Нераз це питання приходить на думку тих, котрі ходять до школи. На це питання відповідали всіякі люди, часто залежно від їх настрою в той час. Якби це не було, я буду тут старатися пояснити чому я думаю, чого так багато нас знаходиться в школі.

Завданням школи є, між іншим, виробити добрих горожан. Не лиш край, але цілого світа. Добрий горожанин має кілька обов'язків. Перше він повинен мати достатнє знання про той світ, в якому він живе. Отже, тому, що нинішні студенти є завітнімі горожанин, тут є потреба їм бути обзнайомленими із світом, його людьми, його проблемами, і.т.д. Вони мусять розуміти: як і чому існує теперішнє наше суспільство, бо вони стануть частиною його.

Другий обов'язок горожанина виконати свою чергу роботи в житті. Тут знов треба знати світ. Разом з цим горожанин повинен мати широкий світогляд. Знання фактів і ширші зацікавлення вбивають різні упередження людей, що поза щоденним життям нічого не бачуть. Я ще підчеркну, один важний факт в науці для горожанів, це є - демократична наука. Школа уважає за свій святий обов'язок познайомити студентів зі значінням і вартістю демократії, та переконати учнів, що слова - "обов'язок і привілей", є щось більше за самі слова.

Багато з нас не розуміють, чому треба студіювати і менше практичні предмети. Не хотять розуміти вони того, що через студію такого матеріалу, виробляють свій ум, бажання та жагду пізнання світа. При цьому вони вчаться відповідальності, при звичаються до точності, витривалості й терпеливості. Ми, звичайно, недоцінюємо праці студентів в різних гуртках, що провадяться поза годинами навчання. Праця ця є врахована на те, щоб виробити в студентів ті погляди, яких вимагає від них суспільство.

Крім цього, школа має культурний вплив на життя студентів. Через свою шкільну кар'єру, студенти є в контакт з найславнішими думками і творами в світі. Культуру роздумачено, як знайомство з найліпшим, що було знано і сказано. Це знайомство студенти дістають через студію-літератури, музики й мистецтва. Отже, ми бачимо, що студенти, котрі посвятили довгі роки для своїх студій, мають глибше розуміння життя, ширший світогляд. Учителі є переконані, що такі студії є важними чинниками у виробленні життєвої філософії в студентів.

Оце моя відповідь на питання чому ми ходимо до школи.

Леся Дорош.

TO ALL OUR FRIENDS WE EXTEND
SINCERE GREETINGS

Compliments of

Thams Studio

Phone 6631

Heintzman Hall, 2nd Ave.

Saskatoon, Sask.

ВТІКАЙ ТЕСЕД ВТІКАЙ!...

Із своїм приїздом до Канади,десь у двадцятих роках, Качур привіз свою натуру. Не занти, чи його випросили з села, чи він приїхав з власної волі, але доказом є, що він таки приїхав. Ліси в околиці Лемуна, немов приготовані були для нього; повні медведів, оєри та вовків. Було чим випробовувати та гартувати свою відвагу, про котру він розповідав без найменшої втоми. До своєї відваги він ще купив собі рушницю, лопату та джоган, з якими не розставався ніколи. Тільки виходив із свого обістя - все брав то знаряддя з собою. Назав, потрібне воно мені є, ану ж з-поллю яку дичину, треба буде якось заховати. Тут ховав, багато він ховав, бо ніхто не бачив його здобичі, а кажуť, що-тижня мав вбивати по одному медведеві.

Сусідським хлопцям надокучило було таке "геройство" і вони рішили випробувати Качурову хоробрість. В неділю рано Качур, як звичайно, йшов відвідати свого сусіда Бураша, що мав ферму дві милі на-північ. Стежка була вузька, отже Качур йшов впереді, а його жінка Теська, яких тридцять кроків по-заді. Ідучи так, вони дійшли до "Великої долини", де ліс був надзвичайно густий. Високі дерева заступали денне світло, а молодняк та ліщина, піддирались до самої стежки. Час від часу треба було перескакувати через повалені дерева, або згинатися попід гилля лозини. Качур часто згинався, а де лише можливе було випростуватися на весь зріст, випростовувався оглядаючись за Тесею. У самій "Великій долині" раптом затемніло. Був тихий глухий ранок і здавалося, що щось висить в повітрі, щось чатує в лісі. Качура обняв лях. Кілька разів закрадався поглядом в глибину ліса, одначе зараз завертав очі та йшов далі, з кожним траскотом сухої гиллячки, приспішуючи хід.

Раптом з поблизького корча залунав якийсь дикий рев. Качур зблід. Рушниця випала з рук. Довго не думаючи, завернув і летів безтямно назад. Хлопці лише вчули здалека - "Втікай Тесе, втікай!..."

Н. Сенів.

Час від часу відвідують Інститут визначні наші ділячі.

Тут один із них промовляє до студентів, - Др. Цегельський, з нагоди свого побуту в Саскатуні.

Одної слотливої суботи-я не мала що робити тай пішла спати. Снитися мені, що я десь, ніби, на американських фермах, недалеко Чікаго. Іду гарю і раптом побачила мужчину на коні. Приглядаюся ближче, хто це так любить американським сонцем а то-Пан Титенич: тільки сказав "гай" і далі поїхав. Вїзджам в місто Чікаго, на головній вулиці повно авт і людей- чекають ввійти на "Бал гийм". Подумала я собі: і я піду подивлюся. Стала собі при боці, дивлюся а приходить пан Кий -продас білети. Тут і п.І Гевчик, кричить, що сили має, аби люди входили.

Увійшла я, сіла на "гранд стенд" -чую, знайомий голос. При-слухаюся, а то пан Муканик з мегафону виголошує гру; каже, що гра буде мішана, хлопців з дівчатами. Починають входити гравці: п.Палига, п.Лабач, п-на Федорук, п-на Галамай, п-на Кульчицька, п-на Горощ, п.Білий, п.І.Савчук, і п-на Василів. З протиліжної сторони входять -"Бруклін Доджирз". Пан Лабач кидає ганку, а "Бруклін Доджирз" бе -"Два хлопці авт"-кричить п.Залешук. Грають дальше і вже рахунок девять -пять в сторону наших бувших бурсаків. Пан Палига вдарив "Гом ран"- нараз хтось з мене капелюх здимає. Обертаюся, а за мною п-на Зюбрак і п-на Шербіій скачуть -мало лавка не допне. Дивлюся, а тут і п.Й.Франко, п.Смиснюк, п.Сайн, п.Малешак та п.Задворний, кричать що-сили! 6й Задворний!.. 6й, Палига!.. Вкінці гра кінчиться і то вкористь бувших наших бурсаків.

Приїхала я до готелю, сіла перемучена, й читаю. Хтось стукає до дверей. Прому ввійти- панночки Ситко й Ребрина вносять мені вечеру. З розмови їх, я довідалася, що п.Стрільчук є кухаром, а п.Гнатюк при ліваторі...

На другий день була неділя, мені треба було до церкви, в гарі забракло газиліни, ми підїхали під якийсь гараж, тут пан Чарко відчинив мені двері і я вїхала до середини; в середині п.Н.Гавриш тайру латає; засмарований, чорний лиш зуби світять ся. Дивлюся, тут і п-на Яремій увихається з лістами, видно секретарку працює. Вїзджам, а тут п.Когут, вулицю замітає.

Приїзджам до церкви. Службу править п.Радиш, хор: п.Сенів, п.Котелко, п-на Чорній, п-на Лутчишин, п.Гудима, п.Федірко і п.Охитва. Навколо пристола ходять старші брати: п.Скорець і п.Мисак. ? тацю ходять: п.Котик і п-на Войчук. Відчинилися двері, входять молоді: п.Гупка і п-на Ткачук. Пан Войціхівський, та п-на Лемко, як друзі.

Була я також запрошена на весілля. Вїзджам на подвіря, а тут п.Чорненський і п.Григор вже світа не бачуть. Пан Кішук, п.Березовський, бігають з фляшками запрошують гостей в хату. В хаті, п.Комуша, п.Ременда, п.Гілянка, п.Симчич, п.Мекмилен, п.Козак, і п.Марковський, віват пригравують.

По обіді почала я де-зким розмовляти, нараз зчинився великий крик, що сталося? -Пан Сорочук дістав "пенесайд". -Пан О. Савчук взяв його на свій модель трока й повів до шпиталу.

Поїхала я до шпиталу й довідалася, що п.Драган, п-на Полішук і п-на Король змушені були негайно зробити операцію.

По цьому всьому я вернулася до готелю, лягла спочати й заснула. Мене збудив дзвінок, я встала, протерла очі, й опам'яталася; то був наш дзвінок на обслугу столів. А.К.

ДВІ СВІЖІ МОГИЛИ

Юрій Камінецький, з Бж- Іван Завальський, з Сендвита,
кенин, в роках 47 -48, Саск. До Інституту прибув
брав Нормал, а опісля 1946 р., брав 12 класу в Нью-
учителював. тена.
Оба тихої вдачі і здібні -загинули трагічною смертю.
ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ.

XX

SHOP WITH CONFIDENCE

at

The **BAY**

Saskatoon's Friendly Store

Hudson's Bay Company.

INCORPORATED 27th MAY 1670

Щороку студенти відбувають дебати зі студентами других міст. Цього року Меса Горон і Василь Муканник їздили до Вінніпегу дебатовати з студентами Колегії Св. Андрея. З їх усміхів видно, що вони дуже вдоволені... та хто не був би вдоволений вигравши дебату.

Др. Бойкович вручає уступаючи ректорові О. Ковалигину подарунок.

В дитім відбулася забава Могілянок, на котрій королевою було вибрано Надію Ребрину. Тут п. Добровольський переводить коронацію. Принцеси: Маруся Ситко і Наталія Габага.

Студенти новачки - понамазувані - працюють під наглядом старших бурсаків у день уведення....

Студенти вільні хвилини проводять при грі на шахівниці.

SPORTING GOODS Headquarters

*You Can Usually Get
What You Want
at*

BIRNEY'S
HARDWARE

For complete stocks of up-to-date
HOUSEWARE - HARDWARE
— and —
MAJOR APPLIANCES

Deal with us

Saskatoon Hardware Co. Ltd.

GREETINGS from

PURITY DAIRY CO.

"Safe Dairy Products"

733 Broadway Ave.

Phone 5551

Saskatoon, Sask.

PAUL'S MUSIC & BOOK STORE

For all your
School Supplies, Stationery and Musical Instruments
at reasonable prices.

306 - 20th Street West
Saskatoon, Sask.

Phone 6472
P. Tkachuk, Proprietor

Compliments of BRITISH COAL & WOOD CO. for all your FUEL SUPPLIES

101 Pacific Avenue, North
Saskatoon, Sask.

Phone 7622
N. Rak, Proprietor

J. W. Stechishin, B.A., L.L.B!

Barrister, Solicitor and Notary Public

413 Canada Building, Saskatoon, Sask.

Office 22110

PHONES

Residence 98196

Ferguson & Hnatyshyn

Barristers, Solicitors, Notaries, Etc.

GEORGE A. FERGUSON

JOHN HNATYSHYN, B.A., L.L.B.

214 Priel Bldg., 21st St. East

Phone 4261

Saskatoon, Sask.

Secretarial College

and

School of Accounting

Saskatoon, Canada

*Sends Greetings and Congratulations on
your excellent Year Book.*

WE OFFER

- Large instruction staff, carefully chosen for personality, ability and experience.
- Wider choice of courses.
- The Diploma of the Business Educators' Association of Canada — for 50 years the symbol of superior training.
- An enviable record in placing more graduates in better positions.
- Social and recreational benefits of a larger college.
- BEST POSSIBLE TRAINING IN THE SHORTEST POSSIBLE TIME.

L. F. FURSE, B.A., G.C.T.

Principal

Kemphorne Bldg.
157 - 2nd Avenue, South

Phone 6333
22403

COMPLIMENTS OF

Dr. G. E. DRAGAN

601 Canada Building

Phone 3293

Saskatoon, Saskatchewan

DR. S. WOROBEZ

PHYSICIAN AND SURGEON

414 Canada Bldg.

Phone 6665

OUR GRADUATES

succeed in the
Dominion Civil Service **Saskatchewan Public Service**
and in the Municipal and General Business Offices everywhere in Canada

FOR INFORMATION write, telephone or call

SCOTT BUSINESS COLLEGE LTD.

W. J. G. Scott, B.A., Principal

118-2nd Avenue North

Saskatoon, Sask.

Member, Canadian Business School Association

DR. M. H. BOYKOWICH

DENTAL SURGEON

— EVENINGS BY APPOINTMENT —

403 Canada Building
Office 4774

PHONES

Saskatoon, Sask.
Residence 91669

ОДИНОКІЯ УКРАЇНСЬКІЯ ТЕКСІ

в

Саскатуні

CITY TAXI

Денна і нічна обслуга в місті й на околиці.

Тел. 7258

420 20 Ст.

ОДИНОКІЯ УКРАЇНСЬКІЯ СКЛЕП

в

Саскатуні

London Furs & Leader Men's Wear

820 Broadway

Phone 98424

Prop. M. MOROZ

Spotless Dry Cleaners & Dyers

1511 - 20th Street West

Saskatoon, Sask.

48 HOUR SERVICE

23811 - PHONE - 23811

Expert Workmanship — All Work Guaranteed — We Pick Up and Deliver

William Wasylciw

John Krawchuk

Phone 7535

229 Ave. I South

STARLITE BOTTLERS

Manufacturers of Superior

CARBONATED BEVERAGES

Saskatoon, Sask.

ПІДДЕРЖУЙТЕ

Укр. Інститут ім. П. Могили в Саскатуні

Що дбає про моральне і культурне виховання дорученої
йому молоді й тим приготує її на свідомих і примірних
горожон цього краю.

Замовляйте підручники:

ЧИТАНКА МАРУСЯ

— I —

ЮВІЛЕЙНУ КНИГУ ІНСТИТУТУ

Пишіть до:

The P. Mohyla Ukrainian Institute
Cor. Main St. & Victoria Ave. Saskatoon, Sask.

В. Вур'яник
Голова Дирекції.

Д. Добровольський
Ректор.